

Giới thiệu

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

Pháp Luân Đại Pháp, còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài tập nhẹ nhàng, trong đó có một bài tọa thiền, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Indonesia: Giới thiệu Pháp Luân Đại Pháp trên đảo Bali

Bài của một học viên ở đảo Bali

Đội trống lung diễu hành tại Denpasar, đảo Bali

[MINH HUỆ] Để kỷ niệm 20 năm Pháp Luân Đại Pháp hồng truyền vào tháng Năm, các học viên Pháp Luân Công trên đảo Bali, Indonesia đã tổ chức một chuỗi các hoạt động kể từ ngày 14 tháng 04 năm 2012.

Hoạt động đầu tiên được tổ chức trên bãi biển Kuta. Vào 4 giờ chiều, các học viên tạo thành một nhóm lớn tập công và giương các biểu ngữ để giúp mọi người tìm hiểu về những lợi ích của Pháp Luân Đại Pháp và vạch trần những lừa dối đã được bịa đặt để phi báng Pháp Luân Công của Đảng Cộng Sản Trung Quốc (ĐCSTQ).

Nhiều du khách đã đi đến gần điểm luyện công để xem các bảng trưng bày ảnh vạch trần cuộc bức hại của ĐCSTQ. Nhiều người trong số họ thể hiện sự kinh hoàng và căm phẫn trước sự tàn bạo của cuộc bức hại.

Các học viên tập công trên bãi biển Kuta ở đảo Bali

Du khách xem các bảng trưng bày ảnh

ở sảnh chính cung điện Puri Gianyar, một điểm đến yêu thích của du khách. Màn biểu diễn của họ đã nhận được đón nhận nồng nhiệt. ◇

Đài Loan: Kỷ niệm cuộc thỉnh nguyện ôn hòa ngày 25 tháng 04, kêu gọi các nỗ lực chấm dứt cuộc bức hại

Bài của Phương Huệ ở Đài Bắc, Đài Loan

[MINH HUỆ] Để kỷ niệm 13 năm cuộc thỉnh nguyện ôn hòa ngày 25 tháng 04, các học viên Pháp Luân Công ở Đài Loan vào chiều ngày 22 tháng 04 năm 2012 đã tập trung tại Quảng trường Tự Do ở Đài Bắc. Họ tổ chức các hoạt động giảng chân tướng, vạch trần những lời giả dối của đảng Cộng Sản Trung Quốc (ĐCSTQ), và kêu gọi những nỗ lực chung để chấm dứt cuộc bức hại Pháp Luân Công. Các du khách Trung Quốc đến trong những chiếc xe buýt đã cảm động bởi cảnh tượng hoành tráng với quá nhiều người tập Pháp Luân Công – và cảnh sát thì bảo vệ họ.

Phật học hội Pháp Luân Đại Pháp - Đài Loan tổ chức kỷ niệm 13 năm cuộc thỉnh nguyện ôn hòa ngày 25 tháng 04

Tiếp theo trang 1

Đài Loan: Kỷ niệm cuộc thỉnh nguyện ôn hòa ngày 25 tháng 04, kêu gọi các nỗ lực chấm dứt cuộc bức hại

Du khách Trung Quốc dừng lại trước các bảng trưng bày ảnh giảng chân tướng và chăm chú xem

Một du khách Trung Quốc đã hỏi xem sự kiện này có được pháp luật cho phép không, và một học viên nói với ông ấy rằng Pháp Luân Công được nồng nhiệt đón nhận bởi người dân tại hơn 100 quốc gia, nhưng chỉ bị cấm ở Trung Quốc đại lục. Theo Chủ tịch Phật học hội Pháp Luân Đại Pháp Đài Loan, ông Trương Thanh Khê, có khoảng một triệu người ở Đài Loan tham gia lớp học Pháp và tập công chín ngày của Pháp Luân Công, và có hơn một nghìn điểm luyện công ở Đài Loan, Penghu, Kinmen và Matsu. Nếu bạn muốn học, bạn có thể tìm các học viên Pháp Luân Công vào buổi sáng ở các công viên và trường học gần nhà bạn, và họ sẽ hướng dẫn bạn miễn phí năm bộ công pháp.

Một nhóm du khách đến từ Malaysia cũng ngạc nhiên khi nhìn thấy nhiều học viên đến vậy đang tập công. Một người nói rằng anh đã mong muốn học Pháp Luân Công, và nghĩ môn tập luyện này hẳn là rất tuyệt vời vì có rất nhiều người đến vậy đang theo tập. Anh cũng hỏi nơi anh có thể mua một đĩa DVD hướng dẫn tập công, và anh cũng muốn mua các sách của Pháp Luân Công. Một học viên đưa cho anh một tờ rơi, và nói với anh rằng anh có thể vào các trang web để tìm các điểm luyện công của Pháp Luân Công ở Malaysia và liên hệ với các điều phối viên để có thông tin chi tiết.

Ông Thái Thủ Nhân, một giáo viên thể chất ở trường tiểu học Tân Hòa, phụ trách việc xin cấp địa điểm cho hoạt động này. Ông đang trò chuyện với Chi Cục trưởng của Chi cục cảnh sát số 1 là người phụ trách giám sát Quảng trường Tự Do. Vài nhân viên cảnh sát khác cũng lắng nghe. Ông Thái nói rằng ngày 25 tháng 04 năm 1999, hơn 10.000 học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc đã thỉnh nguyện ôn hòa trước Văn phòng Thư tín và Kháng cáo của Hội đồng nhà nước ở Bắc Kinh. Tuy nhiên, người đứng đầu ĐCSTQ lúc bấy giờ là Giang Trạch Dân đã lấy việc tụ tập ôn hòa đó làm cớ kêu gọi bức hại Pháp Luân Công ở Trung Quốc. Cuộc bức hại khiến các học viên trên khắp thế giới bắt đầu giảng chân tướng và nâng cao hiểu biết của mọi người về sự tàn bạo của ĐCSTQ theo một phương thức hòa bình và hợp lý, và cho phép nhiều người thoát khỏi những lừa dối của ĐCSTQ. Chi Cục trưởng liên tục gạt đầu.

Sau đó Chi Cục trưởng hỏi để làm các biểu ngữ dùng trong các hoạt động thì tiền đó từ đâu ra. Ông Thái trả lời, “Tôi đã trả tiền, và thực ra chúng tôi dùng tiền của bản thân cho mỗi hoạt động, và chúng tôi thông báo cho mọi người qua email, ai muốn đến thì đến”. “Anh có bằng phân công không?” Chi Cục trưởng hỏi, “Không, các hoạt động của chúng tôi mở cửa cho công chúng, bất kỳ ai biết đến có thể tham gia hoặc rời đi tự do”.

Một du khách Trung Quốc đã hỏi xem sự kiện này có được pháp luật cho phép không, và một học viên nói với ông ấy rằng Pháp Luân Công được nồng nhiệt đón nhận bởi người dân tại hơn 100 quốc gia, nhưng chỉ bị cấm ở Trung Quốc đại lục.

Pháp Luân Công dễ học, và phù hợp với mọi lứa tuổi. Bức ảnh cho thấy các tiêu đề từ đang tập công

Trên Quảng trường Tự Do, phó Chi Cục trưởng Chi cục cảnh sát số 1 cũng có một cuộc nói chuyện với Giáo sư Trương Thanh Khê. Phó Chi Cục trưởng nói rằng cách đây mười năm một người bạn bị bệnh ung thư nhưng sức khỏe của ông ấy đã hồi phục lại sau khi tập Pháp Luân Công. Ông cũng nói ông có thể cảm nhận và tiếp nhận năng lượng từ các học viên đang tập công. Vài nhân viên cảnh sát mặc thường phục thỉnh thoảng lại tập theo các bài công pháp cùng các học viên.

Ông Thi đến Quảng trường Tự Do để giảng chân tướng vào các buổi chiều thứ Bảy, nói rằng kể từ khi cựu Giám đốc công an Trùng Khánh Vương Lập Quân chạy trốn vào Lãnh sự quán Hoa Kỳ ngày 06 tháng 02 năm 2012, người dân Trung Quốc mong muốn tìm hiểu chân tướng về Pháp Luân Công, và tìm hiểu thêm về tình hình hỗn loạn ở trong nước. Nhiều người đi thẳng đến điểm giảng chân tướng ngay khi xuống xe buýt. Họ tha thiết xin báo Đại Kỷ Nguyên, chín bài bình luận về Đảng Cộng Sản, và một số người trực tiếp hỏi xin Chuyển Pháp Luân. Nhiều người Trung Quốc nói rằng bây giờ họ cảm thấy rằng những thông điệp mà các học viên Pháp Luân Công đã truyền qua fax, điện thoại, và các kênh khác là xác thực.

Giáo sư Trương Thanh Khê phát biểu rằng các phương tiện truyền thông tung tin đồn của ĐCSTQ đã bôi nhọ sự kiện ngày 25 tháng 04, và lừa dối nhiều người Trung Quốc mà không biết chân tướng. Ngày hôm nay, các học viên Pháp Luân Công tiến hành giảng chân tướng trên quy mô lớn tại các điểm du lịch trên khắp thế giới, đặc biệt cho người Trung Quốc. Những nỗ lực của họ là để nâng cao hiểu biết của mọi người về những lừa dối của ĐCSTQ. Họ tin rằng mọi người đều có lương tâm, và họ chân thành kêu gọi mọi người tìm hiểu chân tướng, thể hiện chính nghĩa, cùng nhau chấm dứt cuộc bức hại, và hướng tới một tương lai tốt đẹp cho nhân loại. ♦

Một người “duy vật tuyệt đối” thực hành tu luyện

Bài viết của một học viên ở tỉnh Quảng Đông, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Tôi là một công nhân xây dựng khá xanh xao và ốm yếu. Tôi bị bệnh viêm dạ dày mãn tính, viêm gan B, loét tá tràng và các bệnh khác trước khi tôi bắt đầu tập Pháp Luân Đại Pháp.

Tháng 04 năm 1998, tôi đến Thâm Quyển để dự đám cưới của cháu trai và ở tại nhà người cháu gái. Cháu tôi rất lo lắng khi trông thấy tôi. Cô ấy nói: “Bác ơi, bác chi mới 52 tuổi thôi, và bác có nhiều bệnh tật! Cha con

Tiếp theo trang 2

Một người “duy vật tuyệt đối” thực hành tu luyện

đã chết vì ung thư khi ông ấy mới 53 tuổi. Bác nên chú ý đến bệnh viêm gan B, nếu không nó có thể chuyển thành ung thư.” Tôi nói: “Không gì có thể giúp bác cả. Bác đã dùng mọi loại thuốc và nhiều thực phẩm hỗ trợ, nhưng chúng chẳng có tác dụng.” Tôi hỏi cháu mình có ý kiến nào hay không. Cô ấy nói: “Dì con có một vài cuốn sách ở đây. Bác đọc sẽ giúp bản thân tốt hơn.” Hóa ra dì của cháu gái tôi là một học viên Pháp Luân Đại Pháp.

Tôi là một người duy vật vô thần và không tin rằng mình sẽ khỏe hơn nhờ đọc sách. Tuy nhiên, sau khi mở cuốn sách ra, tôi cảm thấy thật là tốt. Thông thường, tôi không thể ngồi trong thời gian lâu để đọc sách do sức khỏe kém. Tuy nhiên, lần này tôi có thể ngồi đọc sách trong nhiều giờ mà không cảm thấy mệt. Sau đó tôi mang theo ba cuốn sách về quê nhà. Tôi tiếp tục tự mình học Pháp tại nhà.

Nhiều thay đổi xảy ra sau khi tập luyện

Tôi thích cờ bạc, chơi mạt chược.v.v. Khi chơi mạt chược, tôi có thể chơi hai ngày hai đêm không ngừng. Sau khi bắt đầu tu luyện, tôi đã cải thiện phần nào, nhưng vẫn không thể từ bỏ nó. Tuy nhiên, mỗi lần sau khi chơi, tôi hay bị cắn vào lưỡi của mình. Lưỡi tôi bị cắn nhiều nơi đến nỗi tôi thậm chí không thể ăn cháo. Đây có phải là lời cảnh báo của Sư phụ nhắc nhở tôi ngừng chơi cờ bạc không? Tôi không thể tin, nhưng sau khi ngừng chơi cờ bạc, tôi không còn tự cắn vào lưỡi nữa.

Tôi rất ốm và chưa bao giờ nặng hơn 62kg. Sau khi tập Pháp Luân Đại Pháp, tôi tăng 12 kg trong một năm và bề ngoài của tôi cũng cải biến nhiều. Pháp Luân Đại Pháp không chỉ mang lại sức khỏe về thể chất, mà còn cả tinh thần cho con người. ♦

Paris: Các học viên Pháp Luân Công kỷ niệm cuộc thỉnh nguyện ngày 25 tháng 04 và giảng chân tướng cho công chúng

[MINH HUỆ] Ngày 22 tháng 04, các học viên Pháp Luân Công đã tổ chức các hoạt động trên quảng trường Nhân Quyền, kỷ niệm mười ba năm cuộc thỉnh nguyện ôn hòa ngày 25 tháng 04.

Trên quảng trường, các học viên mở các bản ghi âm các bài giảng chân tướng bằng tiếng Trung Quốc, tiếng Anh, và tiếng Pháp. Họ cũng tập các bài công pháp. Nhiều du khách đã bị cuốn hút bởi hoạt động này. Họ chụp ảnh cùng các học viên. Một số người cũng học các bài công pháp.

Một Giáo sư bắt đầu tu luyện Đại Pháp sau khi giúp các sinh viên của ông xem nghệ thuật trình diễn Thần Vận

Bài viết của một đệ tử Đại Pháp ở hải ngoại

[MINH HUỆ] Giáo sư Reid đã xem Thần Vận ba lần. Mỗi năm ông đều trông đợi sự xuất hiện của Thần Vận. Năm nay vì bận rộn nên ông không thể xem được, đây là điều khiến ông tiếc nuối. Nhóm nghiên cứu của ông gồm có 10 người Trung Quốc có học vị Tiến sĩ và Thạc sĩ. Tôi nói với Giáo sư Reid: “Giới thiệu cho sinh viên của ông về Thần Vận thì sao? Tôi hy vọng rằng họ không bỏ lỡ cơ hội xem Thần Vận một lần trong năm.” Ông nói với tôi: “Không phải tất cả đều đủ điều kiện. Hãy để tôi mua vé cho họ. Bằng cách này tất cả sẽ có thể đi.”

Khi sinh viên của ông biết rằng Giáo sư đã mua vé xem Thần Vận cho tất cả mọi người, họ đều vỗ tay hoan hô. Sau khi 10 Tiến sĩ và Thạc sĩ Trung Quốc này xem buổi trình diễn Thần Vận năm nay, họ đều đồng ý rằng Nó thật tuyệt đẹp. Nhìn thấy các sinh viên của mình hạnh phúc, Giáo sư Reid cũng hạnh phúc.

Một lần khi đang uống cà phê, ông ấy hỏi tôi về tình hình tại Trung Quốc. Tôi tự nhiên giảng rõ sự thật về Pháp Luân Công. Sau đó, tôi hỏi rằng ông có hiểu không. Ông nói: “Dĩ nhiên. Tôi biết Pháp Luân Đại Pháp là tốt.” Một đồng nghiệp hỏi: “Nếu ở Trung Quốc ông bị bắt, ông sẽ làm gì?” Ông trả lời: “Tôi chỉ muốn nói rằng Pháp Luân Đại Pháp là tốt!”

Tôi hỏi ông: “Ông có thích tập Pháp Luân Đại Pháp không?” Ông trả lời rằng có. Tôi hỏi thêm: “Vậy ư, ông có sẵn lòng tu luyện Pháp Luân Đại Pháp trong suốt quãng đời còn lại không?” Ông nói: “Đó là những gì tôi đang suy nghĩ.” Tôi hỏi tiếp: “Niềm tin ban đầu của ông là gì?” Ông nói: “Bây giờ tôi tin Pháp Luân Đại Pháp.” Ông tiếp tục nói: “Anh không giống với những người Trung Quốc khác. Anh luôn quan tâm đến người khác. Anh là một người tốt. Đó là vì anh tu luyện Pháp Luân Đại Pháp mà tôi cũng muốn tu luyện Pháp Luân Đại Pháp.”

Tôi hỏi Giáo sư Reid: “Vậy sau này, việc chúng ta đi và học Pháp tại các nhóm địa phương thì sao?” Ông hỏi về thời gian và địa điểm. Sau đó ông cảm thấy lúng túng và nói: “Thật sự tôi không có thời gian. Thậm chí tôi còn phải ăn trong phòng của mình. Tháng này tôi không có thời gian để đi bất kỳ đâu.” Tôi nhìn thấy khuôn mặt mệt mỏi của ông và nghĩ rằng con người thật đáng thương. Tôi nói với ông: “Thật sự, với loại công việc này rất dễ để cảm thấy nhanh mệt mỏi và vì thế không có hiệu quả. Một là sẽ cảm thấy bồn chồn do áp lực quá lớn. Một là bị ảnh hưởng bất lợi. Sẽ tốt hơn nếu cả hai chúng ta đi học Pháp. Công việc càng bận rộn, ông càng nên dành một ít thời gian cho chính mình. Người ta đến thế gian này không phải chỉ để làm việc.”

Ông đã suy xét cẩn thận điều này trong vài phút. Sau đó ông nói to: “Được rồi. Tôi sẽ đi học Pháp vào buổi tối.”

Vào buổi tối thì trời đang mưa. Tôi hỏi Giáo sư Reid rằng ông có muốn đi hay không. Ông trả lời không do dự: “Không thành vấn đề. Miễn là có một chiếc dù thì tốt rồi.”

Giáo sư Reid kiên trì đi đến nhóm học Pháp nhỏ. Ông cũng đọc Chuyên Pháp Luân với tôi mỗi ngày trên Internet. Vị Giáo sư này, người trước đây thường thờ ơ và than phiền về gánh nặng của một giáo sư đại học, chỉ trong một vài ngày đã trở thành một người rộn vang tiếng cười.

Hồi tưởng lại việc Giáo sư Reid bắt đầu tu luyện như thế nào, tôi luôn nghĩ về cách mà ông mua vé Thần Vận cho các sinh viên Trung Quốc. Tôi tin rằng ông đã có một sự lựa chọn đúng đắn nhất trong cuộc đời vào giây phút đó. ♦

Tiếp theo trang 3

Paris: Các học viên Pháp Luân Công kỷ niệm cuộc thỉnh nguyện ngày 25 tháng 04 và giảng chân tướng cho công chúng

Hai cảnh sát Pháp đã dừng lại và nói chuyện với các học viên. Họ tìm hiểu về cuộc bức hại tàn bạo và việc mô cướp tạng ở Trung Quốc. Một người trong đó thường đến Trung Quốc công tác, nhưng chưa từng nghe nói về cuộc bức hại. Anh cảm ơn các học viên vì đã nói cho anh biết tình huống chân thực này.

Vài du khách Trung Quốc cũng dừng lại, nhận tài liệu, và nói chuyện với các học viên.

Ông Vương Zhe, một học viên, đã kể cho du khách Trung Quốc nghe về trải nghiệm bị tra tấn của ông ở Trung Quốc. Năm 2001, ông bị kết án lao động cưỡng bức ba năm, vì ông giảng chân tướng về Pháp Luân Công ở nơi công cộng. Trong trại lao động, ông đã chứng kiến ông Trần Bảo Lượng, một học viên, bị đánh đến chết bởi cảnh sát. Năm 2003, sáu cảnh sát đã bắt ông Vương và đánh ông bằng dùi cui điện. Ông bị tra tấn tàn bạo và đã bị bệnh phổi. Năm 2005, phần cơ thể phía dưới cổ của ông mất hết cảm giác do bị tra tấn.

Các học viên kêu gọi công chúng chú ý hơn đến cuộc bức hại Pháp Luân Công kéo dài mười ba năm ở Trung Quốc. ◇

Du khách xem các bảng trưng bày

Đan Mạch: Đánh dấu mười năm Pháp Luân Công kháng nghị tại đại sứ quán Trung Quốc

Bài viết của Thư Huệ ở Đan Mạch

[MINH HUỆ] Ngày 25 tháng 04 năm 1999, một sự kiện lịch sử đã diễn ra ở Bắc Kinh. Ba năm sau, ngày 24 tháng 04 năm 2002, bắt đầu một cuộc kháng nghị mười năm không ngừng bên ngoài đại sứ quán Trung Quốc ở Copenhagen, Đan Mạch.

Trở lại ngày 25 tháng 04 năm 1999 là một ngày lịch sử khi hơn 10.000 học viên Pháp Luân Công tụ tập tại Văn phòng Kháng cáo Hội đồng nhà nước gần khu dinh thự của chính quyền trung ương của Trung Quốc và trình lên ba yêu cầu:

1. Thả vài chục học viên gần đây bị bắt giữ ở thành phố Thiên Tân do khiếu nại một bài báo sai sự thật.
2. Cho phép mọi người tự do tập Pháp Luân Công
3. Cho phép xuất bản các sách Pháp Luân Công

Không có hô khẩu hiệu, không biểu ngữ, và không làm ách tắc giao thông trong khu vực. Cuộc thỉnh nguyện được giải quyết một cách hòa bình và hợp lý.

Tuy nhiên, ba tháng sau đó, một cuộc bắt bớ trên diện rộng mà theo sau là cuộc bức hại tàn bạo Pháp Luân Công bắt đầu ở Trung Quốc. Trong khuôn khổ chiến dịch tuyên truyền chống Pháp Luân Công, đảng Cộng Sản Trung Quốc (ĐCSTQ) đã trực tiếp chỉ đạo một sự việc có tên “Tự thiêu Thiên An Môn” nhằm chụp mũ Pháp Luân Công, và chính quyền đã bịa đặt ra một danh sách 1400 trường hợp cho là tử vong do tập công.

Trong khi đối mặt với một chiến dịch tuyên truyền chính trị khắp trong nước và quốc tế với vô số những lời dối trá nhằm hủy hoại danh tiếng Pháp Luân Công, các học viên trên khắp thế giới bắt đầu cuộc hành trình đặc biệt giảng chân tướng cho người dân toàn thế giới.

“Không gì có thể cản tôi đứng lên ủng hộ Pháp Luân Công”

Ông Chu là một công dân của Copenhagen bắt đầu tập Pháp Luân Công năm 1997. Được hưởng lợi ích từ việc tập luyện, ông Chu nói ông cảm thấy buộc phải lên tiếng cho các đồng tu ở Trung Quốc khi Pháp Luân Công đang bị vu khống và bức hại.

Tùng là một doanh nhân thành công ở Trung Quốc, việc kháng nghị của ông Chu ở trước đại sứ quán Trung Quốc đã gặp phải sự trả đũa của chính quyền Trung Quốc. Họ đóng cửa ba công ty của ông ở Trung Quốc và sa thải toàn bộ nhân viên. Nhà của ông ở Trung Quốc bị lục soát. Ông Chu không được phép trở về Trung Quốc. Ngay cả con gái ông cũng không được phép có quốc tịch Trung Quốc.

“Điều duy nhất tôi có thể làm là kháng nghị tại đại sứ quán Trung Quốc. Nhiều người Đan Mạch và Trung Quốc đến đại sứ quán để xin thị thực hay công việc kinh doanh khác. Họ có lẽ không biết đến cuộc bức hại Pháp Luân Công ở Trung Quốc. Tôi có nhiệm vụ nói cho họ biết sự thật”, ông Chu nói.

Một công dân cao tuổi kiên định

Ông Poul Andersen khoảng tám mươi tuổi là một thợ cơ khí đã về hưu. Sau khi tập Pháp Luân Công, ông đã lấy lại được sức khỏe. Hàng sáng, ông Andersen tham gia cùng các đồng tu tại đại sứ quán Trung Quốc để nâng cao nhận thức.

“Môn tập luyện của chúng tôi dựa trên các nguyên lý Chân, Thiện, và Nhẫn. Tôi không thể bỏ mặc các đồng tu đang bị bức hại ở Trung Quốc”, ông Andersen nói.

“Mục đích của chúng tôi là chấm dứt bức hại. Tôi sẽ tiếp tục kháng nghị cho đến khi kết thúc bức hại”, ông nói.

Lên tiếng vì công lý

Trước khi tập Pháp Luân Công, bà Bao từng mắc nhiều loại bệnh như viêm mạc dạ dày, sỏi mật, loạn nhịp tim, gãy xương cột.v.v. Chỉ sau ba ngày tham dự lớp học Pháp Luân Đại Pháp chín ngày, bà bắt đầu trải nghiệm sự cải thiện về thân thể. Trong ba tháng, tất cả các bệnh tật của bà đều không còn. Bà trở lại làm việc và tràn đầy năng lượng. Cả gia đình bà đã chứng kiến hiệu quả trị bệnh của Pháp Luân Đại Pháp.

Biết môn tập luyện thật tốt như thế nào, bà Bao đã lên tiếng phản đối cuộc bức hại bất công. Bà Bao nói, “Các đồng tu của tôi đã bị bắt và giam giữ ở Trung Quốc. Giống như những anh chị em của tôi bị giam giữ. Đương nhiên tôi phải lên tiếng cho họ, và kêu gọi công lý”.

Sự ủng hộ từ công chúng

Trong mười năm, có rất nhiều câu chuyện cảm động về những người bày tỏ sự ủng hộ của họ đối với Pháp Luân Công.

Rất nhiều người đã đi đến thư viện cạnh đại sứ quán Trung Quốc. Một số người qua đường đến và nói chuyện với các học viên. Khi trời lạnh, một số người mang cho các học viên cà phê nóng để thể hiện sự ủng hộ của họ. Nhiều người hỏi họ có thể làm gì để giúp chấm dứt cuộc bức hại.

Một lần một quý ông nghe đoạn giới thiệu về Pháp Luân Công và về cuộc bức hại ở Trung Quốc. Ông nói, “Bạn đang làm một công việc vĩ đại. Hãy duy trì việc đó nhé!” Sau đó, ông nói ông sẽ đi Thái Lan vào buổi chiều, nếu không thì ông sẽ ngồi cùng với các học viên để kháng nghị cùng họ.

Một số du khách Trung Quốc đến Đại sứ quán đã cổ vũ các học viên rằng, “Hãy tu luyện tinh tấn và thẳng tiến”. Họ nói họ đã đọc báo Đại Kỷ Nguyên (tiếng Trung Quốc) và họ biết sự thật về cuộc bức hại Pháp Luân Công.

Cuộc kháng nghị và giảng chân tướng trước đại sứ quán Trung Quốc cho phép nhiều người hơn tìm hiểu chân tướng. Càng ngày càng nhiều người nhận ra rằng cuộc bức hại người dân vì niềm tin của họ có ảnh hưởng đến tất cả mọi người. Đó là một tội ác chống lại nhân loại vì nó liên quan đến toàn thế giới. Tất cả đều có nghĩa vụ lên tiếng và giúp chấm dứt cuộc bức hại. ◇

Các học viên Đan Mạch kháng nghị bên ngoài đại sứ quán Trung Quốc ở Copenhagen.